

İlgili Kanun / Madde
6100 S. HMK/341

T.C
YARGITAY
9. HUKUK DAİRESİ

Esas No. 2023/10978

Karar No. 2023/11128

Tarihi: 06.07.2023

●KESİNLİK SINIRININ BELİRLENME
YÖNTEMİ
●İŞÇİNİN ÜCRETİNİ GELECEĞİ
ETKİLEYECEK ŞEKİLDE BELİRLEYEN
KARARLARDA MİKTAR İTİBARI İLE KESİNLİK
SINIRININ GÖZETİLE-MEYECEĞİ

ÖZETİ: 6100 sayılı Kanun'un 341 inci maddesinin üçüncü fıkrası gereğince alacağın bir kısmının dava edilmiş olması durumunda, istinaf kesinlik sınırı alacağın tamamına göre belirlenir.

Somut davada, İlk Derece Mahkemesi kararının davacının iş ilişkisinin devam etmesi ve işçilik alacakları hesaplamalarına esas ücretine ilişkin tespit ve ileriye etki eden belirleme içermesi karşısında verilen kararın kesinlik sınırının altında kaldığından söz edilemeyecektir.

Bu tür uyuşmazlıkların çözümüne ilişkin kararların istinaf incelemelerinde, 6100 sayılı Kanun'un 341 inci maddesinin ikinci fıkrasında belirtilen miktar itibarıyla kesinlik sınırı gözetilmemeli, dolayısıyla miktar ve değerine bakılmaksızın istinafın olanaklı bulunduğu kabul edilmelidir. Şu hâlde İlk Derece Mahkemesince verilen karar kesin olmadığından; Bölge Adliye Mahkemesince davalı vekilinin istinaf başvurusu yönünden işin esasına girilerek bir karar verilmesi gerekirken, başvurunun kesinlik sebebi ile reddine karar verilmesi hatalıdır. Davalı vekilinin istinaf başvurusu esastan incelenmek üzere Bölge Adliye Mahkemesi kararının bozulması gerekmiştir.

Taraflar arasındaki alacak davasından dolayı yapılan yargılama sonunda İlk Derece Mahkemesince davanın kabulüne karar verilmiştir.

Kararın davalı vekili tarafından istinaf edilmesi üzerine, İlk Derece Mahkemesince 21.02.2023 tarihli ek kararla hüküm kesin nitelikte olduğundan istinaf başvurusunun reddine karar verilmiştir.

Ek kararın davalı vekili tarafından istinaf edilmesi üzerine, Bölge Adliye Mahkemesince hüküm miktar itibarıyla kesin nitelikte olduğundan davalı vekilinin istinaf başvurusunun reddine karar verilmiştir.

Bölge Adliye Mahkemesi kararı davalı Sağlık Bakanlığı vekili tarafından temyiz edilmiştir.

Bölge Adliye Mahkemesince 27.04.2023 tarihli ek karar ile temyiz dilekçesinin miktardan reddine karar verilmiştir.

Ek karar davalı vekili tarafından temyiz edilmekle; süre, temyiz şartı ve diğer usul eksiklikleri yönünden yapılan ön inceleme sonucunda temyiz dilekçesinin kabulüne karar verildi.

Miktar veya değeri temyiz kesinlik sınırını geçmeyen davalara ilişkin nihai kararlar, 6100 sayılı Hukuk Muhakemeleri Kanunu'nun (6100 sayılı Kanun) 362 nci maddesi uyarınca temyiz edilemez. Temyize konu edilen miktarın kesinlik sınırının altında kalması hâlinde anılan Kanun'un 366 ncı maddesi atfıyla aynı Kanun'un 352 nci maddesinin birinci fıkrasının (b) bendi uyarınca temyiz dilekçesinin reddine karar vermek gerekir.

Dosya içeriğine göre Bölge Adliye Mahkemesince hüküm altına alınan miktar dikkate alınarak temyiz dilekçesinin miktardan reddine karar verilmiş ise de; somut davada, İlk Derece Mahkemesi kararının ileriye etki eden belirleme içermesi karşısında verilen kararın temyiz kesinlik sınırının altında kaldığından söz edilemeyeceğinden, 6100 sayılı Kanun'un 362 nci maddesinin birinci fıkrasının (a) bendinde belirtilen miktar itibarıyla kesinlik sınırına bakılmaksızın temyizinin olanaklı bulunduğu kabul edilmelidir. Bu durumda temyiz dilekçesinin miktardan reddine ilişkin ek kararın hatalı olduğu anlaşılmalı; 27.04.2023 tarihli ek kararın bozularak ortadan kaldırılmasına karar verilmesi gerekir.

Bölge Adliye Mahkemesinin asıl kararı davalı Sağlık Bakanlığı vekili tarafından temyiz edilmekle; kesinlik, süre, temyiz şartı ve diğer usul eksiklikleri yönünden yapılan ön inceleme sonucunda, temyiz dilekçesinin kabulüne karar verildikten ve Tetkik Hâkimi tarafından hazırlanan rapor dinlendikten sonra dosyadaki belgeler incelenip gereği düşünüldü:

I. DAVA

Davacı vekili dava dilekçesinde; müvekkilinin davalı Sağlık Bakanlığına bağlı işyerinde hizmet alım sözleşmesi kapsamında çalışmaktayken, 696 sayılı Kanun Hükmünde Kararname hükümlerine göre 02.04.2018 tarihinde sürekli işçi kadrosuna geçirildiğini, davalı Bakanlık ile davacı arasında sürekli işçi kadrosuna geçirilirken imzalanan belirsiz süreli iş sözleşmesinin 7 nci maddesinde; asgari

ücretin belirli bir oran fazlasının davacının ücreti olarak öngörüldüğünü, sözleşme hükmüne göre ücretin her yıl asgari ücretin belirli bir oran olarak belirlenmesi gerekmesine karşın sözleşmeye aykırı olarak davacının ücretinin asgari ücret seviyesine çekilmek ve bu ücrete %4 oranında ücret zammı uygulanmak suretiyle eksik ödendiğini ileri sürerek davacının eksik ödemediği kaynaklı ücret farkı alacağını davalıdan tahsiline karar verilmesini talep etmiştir.

II. CEVAP

Davalı vekili cevap dilekçesinde; davacının ücretinin sürekli işçi kadrosuna geçirildikten sonra da ilgili düzenlemeler uyarınca eksiksiz ödendiğini savunarak davanın reddini talep etmiştir.

III. İLK DERECE MAHKEMESİ KARARI

1. İlk Derece Mahkemesinin yukarıda tarih ve sayısı belirtilen kararı ile toplanan kanıtlara göre ve bilirkişi raporu doğrultusunda davanın kabulüne karar verilmiştir.

2. Kararın davalı vekili tarafından istinaf edilmesi üzerine, İlk Derece Mahkemesince 21.02.2023 tarihli ek kararla hüküm kesin nitelikte olduğundan istinaf başvurusunun reddine karar verilmiştir.

IV. İSTİNAF

A. İstinaf Yoluna Başvuranlar

İlk Derece Mahkemesinin yukarıda belirtilen asıl ve ek kararlarına karşı süresi içinde davalı vekili istinaf başvurusunda bulunmuştur.

B. İstinaf Sebepleri

Davalı vekili; dava değeri itibarıyla hükmün kesin nitelikte olmadığını verilen kararın ileriye etki ve sonuç doğuracağını, davanın esasıyla ilgili olarak sürekli işçi kadrolarına geçirilenlerin ücreti ile diğer mali ve sosyal haklarının belirlenmesinde, kadroya geçirilmeden evvel işçilerin bireysel iş sözleşmelerinin yanı sıra alt işveren işçilerini kapsayan Yüksek Hakem Kurulu tarafından karara bağlanan süresi en son sona erecek toplu iş sözleşmesi hükümlerinin dikkate alındığını, İdare tarafından bu düzenlemelere uygun bir şekilde ücretin belirlendiğini ve yapılan işlemlerde hukuka aykırılık bulunmadığını ileri sürerek İlk Derece Mahkemesi kararının ortadan kaldırılması istemi ile istinaf yoluna başvurmuştur.

C. Gerekçe ve Sonuç

1. Bölge Adliye Mahkemesinin yukarıda tarih ve sayısı belirtilen kararı ile İlk Derece Mahkemesince kabul edilen miktarın 5.677,02 TL olduğu ve karar tarihi itibarıyla 2022 yılı için tespit edilen 8.000,00 TL istinaf sınırının altında olduğu gerekçesiyle davalı vekilinin istinaf başvurusunun reddine karar verilmiştir.

2. Kararın davalı vekilince temyiz edilmesi üzerine Bölge Adliye Mahkemesince 27.04.2023 tarihli ek kararı ile istinaf talebinin reddine dair kararın kesin mahiyette olup temyize tâbi olmadığı belirtilerek davalı vekilinin temyiz dilekçesinin reddine karar verilmiştir.

V. TEMYİZ

A. Temyiz Yoluna Başvuranlar

Bölge Adliye Mahkemesinin yukarıda belirtilen asıl kararına ve 27.04.2023 tarihli ek kararına karşı süresi içinde davalı vekili temyiz isteminde bulunmuştur.

B. Temyiz Sebepleri

Davalı vekili; istinaf dilekçesinde ileri sürülen gerekçelerle Bölge Adliye Mahkemesinin asıl kararının ve 27.04.2023 tarihli ek kararının bozularak ortadan kaldırılması ve davanın reddine karar verilmesi istemi ile temyiz yoluna başvurmuştur.

C. Gerekçe

1. Uyuşmazlık ve Hukuki Nitelendirme

Uyuşmazlık, İlk Derece Mahkemesince verilen kararın kesin olup olmadığı, karara karşı istinaf ve temyiz yolunun açık olup olmadığı konularındadır.

2. İlgili Hukuk

6100 sayılı Kanun'un 341 inci maddesinin ikinci ve üçüncü fıkraları.

3. Değerlendirme

1. Kesinlik sınırı kamu düzeni ile ilgili olup miktar veya değeri istinaf kesinlik sınırını geçmeyen davalara ilişkin nihai kararlar 6100 sayılı Kanun'un 341 inci maddesinin ikinci fıkrası uyarınca istinaf edilemez.

2. 6100 sayılı Kanun'un 341 inci maddesinin üçüncü fıkrası gereğince alacağın bir kısmının dava edilmiş olması durumunda, istinaf kesinlik sınırı alacağın tamamına göre belirlenir.

3. Somut davada, İlk Derece Mahkemesi kararının davacının iş ilişkisinin devam etmesi ve işçilik alacakları hesaplamalarına esas ücretine ilişkin tespit ve ileriye etki eden belirleme içermesi karşısında verilen kararın kesinlik sınırının altında kaldığından söz edilemeyecektir.

4. Bu tür uyuşmazlıkların çözümüne ilişkin kararların istinaf incelemelerinde, 6100 sayılı Kanun'un 341 inci maddesinin ikinci fıkrasında belirtilen miktar itibarıyla kesinlik sınırı gözetilmemeli, dolayısıyla miktar ve değerine bakılmaksızın istinafın olanaklı bulunduğu kabul edilmelidir. Şu hâlde İlk Derece Mahkemesince verilen karar kesin olmadığından; Bölge Adliye Mahkemesince davalı vekilinin istinaf başvurusu yönünden işin esasına girilerek bir karar verilmesi gerekirken, başvurunun kesinlik sebebi ile reddine karar verilmesi hatalıdır. Davalı vekilinin istinaf başvurusu esastan incelenmek üzere Bölge Adliye Mahkemesi kararının bozulması gerekmiştir.

VI. KARAR

Açıklanan sebeplerle;

1. Bölge Adliye Mahkemesince verilen 27.04.2023 tarihli ek kararın **BOZULARAK ORTADAN KALDIRILMASINA**,

2. Temyiz olunan Bölge Adliye Mahkemesi kararının usulden **BOZULMASINA**,

Bozma sebebine göre diğer temyiz itirazlarının incelenmesine şimdilik yer olmadığına,

Dosyanın Bölge Adliye Mahkemesine gönderilmesine,
06.07.2023 tarihinde oy birliğiyle karar verildi.